

Sosnowiec, 7 lutego 2023 r.

prof. dr hab. Andrzej Łyda
Instytut Językoznawstwa
Wydział Humanistyczny
Uniwersytet Śląski w Katowicach

Ocena dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej dr. Pauliny Pietrzak
w związku z postępowaniem habilitacyjnym
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo
prowadzonym przez Komisję UŁ do spraw stopni naukowych
w dyscyplinie językoznawstwo przy Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego

Na mocy uchwały Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie językoznawstwo z dnia 28 października 2022 r. w sprawie nadania Pani dr Paulinie Pietrzak stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie językoznawstwo zostałem powołany na recenzenta w wyżej wymienionym postępowaniu habilitacyjnym. Recenzji osiągnięć naukowych dr. Pauliny Pietrzak, ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, dokonam w oparciu o Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 20.07.2018 (Dz.U. z 2022, poz. 574).

Charakterystyka naukowa Habilitantki

Dr Paulina Pietrzak uzyskała tytuł magistra filologii angielskiej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego w roku 2008 przedstawiając pracę magisterską "Towards a Specialised Bilingual Dictionary of Biology". Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa został nadany Habilitantce w roku 2012 ponownie przez Wydział Filologiczny Uniwersytetu Łódzkiego na podstawie rozprawy „The Development of Language Competence within the Process of Translation Education” napisanej pod opieką naukową prof. dr hab. Łukasza Boguckiego.

W latach 2011-2012 zatrudniona była jako asystent w Zakładzie Teorii i Praktyki Przekładu Katedra Języka Angielskiego i Językoznawstwa Stosowanego Instytut Anglistyki

Uniwersytetu Łódzkiego a od roku 2012 pracuje jako adiunkt w Zakładzie Translatoryki i Glottodydaktyki.

1. OCENA OSIĄGNIĘĆ NAUKOWO-BADAWCZYCH HABILITANTKIA

A. Ilościowa ocena osiągnięć naukowo-badawczych Habilitantkia

1. autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych

Tematyka opublikowanych prac naukowych Habilitantki wskazuje, że w centrum jej zainteresowań leży przekładoznawstwo a w szczególności to, co określa mianem „szeroko pojętej kompetencji świadczenia usług tłumaczeniowych”. Tym samym zainteresowania te wykraczają w pewnej części poza językoznawstwo czy nawet szeroko pojętą naukę o komunikacji. Habilitantka jest tego zresztą świadoma, gdy stwierdza w swoim Autoreferacie, że „ze względu na interdyscyplinarny charakter całego procesu tłumaczenia, w ciągu ostatnich trzydziestu lat znacząco wzrosło zainteresowanie badaniami nad kształceniem tłumaczy, które wykorzystują podstawy teoretyczne z innych dziedzin nauki. Takie dyscypliny, jak psycholingwistyka czy kognitywistyka, w znacznym stopniu przyczyniają się do poszerzenia ram koncepcyjnych studiów nad przekładem.” W rzeczywistości mamy w przypadku publikacji dr Pauliny Pietrzak do czynienia z dziedzinami jeszcze bardziej odległymi od językoznawstwa takim jak i psychologia edukacyjna a nawet socjologia.

Tak określone ramy działalności naukowej Habilitantki jedynie w pewnej części wpisują się w tradycyjne rozumienie terminu dyscyplina językoznawstwo. Jednak pomijając kwestie częściowo ideologicznych kryteriów podziału nauk i nieoczywistości miejsca przekładoznawstwa w systemie nauk, już sam fakt, że Habilitantka „ima się” nie tylko jednego języka a co najmniej dwóch każe ją sytuować w obszarze językoznawstwa. Z jednej strony w dorobku Habilitantki znajdujemy prace, których czysto językoznawczy charakter nie budzi wątpliwości – mam tu na myśli na przykład „Stylistic aspects of English and Polish medical records. Implications for translation” z roku 2015 jak i kilka późniejszych publikacji, z drugiej natomiast strony kilka publikacji późniejszych wskazuje dosyć wyraźnie na dyscypliny odległe od językoznawstwa. Pomiędzy tymi pracami wyznaczającymi ekstrema skali „lingwistyczności” znajdziemy jednak wiele prac, których przynależność do dyscypliny w odniesieniu, do której toczy się niniejsze postępowanie habilitacyjne, jest bezsprzeczne.

Sama Habilitantka wyróżnia w swoim dorobku kilka grup tematycznych, a mianowicie: zagadnienia dotyczące kompetencji tłumacza, metakognitywne aspekty przekładu oraz „umacnianie” ucznia w celu efektywnego funkcjonowania na rynku tłumaczeniowym, co znajduje potwierdzenie w przedstawionym mi dorobku. Ponadto bardzo wyraziste wątki stanowią badania procesu tłumaczenia, ze szczególnym uwzględnieniem wzorców zachowań w trakcie profesjonalnego świadczenia usług tłumaczeniowych, dydaktyki przekładu w świetle teorii z zakresu językoznawstwa specjalistycznego oraz technologii w pracy tłumacza.

Na dorobek dr. Pietrzak, poczynając od pracy doktorskiej z 2012 r., składają się: monografia jednoautorska, zgłoszona jako osiągnięcie, *Metacognitive Translator Training. Focus on Personal Resources* (2022) London: Palgrave oraz jedna monografia współautorska z Michałem Kornackim, *Using CAT Tools in Freelance Translation: Insights from a Case Study* (2021) New York: Routledge. Od czasu doktoratu dr. Pietrzak opublikowała ponadto 9 rozdziałów w monografiach naukowych oraz wydała dwie książki pod swoją redakcją: P. Pietrzak, Bogucki, Ł., Kornacki, M. (red.) (2018) *Understanding translator education*. Frankfurt am Main: Peter Lang. oraz Pietrzak, P., Deckert, M. (red.) (2015) *Constructing translation competence*. Frankfurt am Main: Peter Lang. Sześciokrotnie pełniła także rolę redaktorki tomów poświęconych tematyce kształcenia tłumaczy, w tym cztery wydań specjalnych czasopism. Opublikowała ponadto 12 artykułów w renomowanych wysoko punktowanych czasopismach, w większości zagranicznych.

Nie ulega więc wątpliwości, że Habilitantka znacznie powiększyła dorobek i doświadczenia od momentu uzyskania stopnia doktora. Nawiązała w tym czasie również relacje naukowe z innymi badaczami, wraz z którymi opublikowała szereg prac współautorskich.

2) sumaryczny *impact factor* publikacji naukowych oraz liczba cytowań publikacji

Publikacje Habilitantki notowane są w najważniejszych bazach publikacji naukowych: Google Scholar oraz Web of Science. Baza Scopus wykazuje 14 cytowań (h-index 2). Web of Science zawiera 10 cytowań (h-index 2). Ponadto w bazie Google Scholar widnieje 121 cytowań prac Habilitantki (h-index 7). W Autoreferacie Habilitantka zwraca także uwagę na wysoki wskaźnik oddziaływania (ImpactFactor) czterech jej publikacji, a mianowicie: ‘The effects of students' self-regulation on translation quality’, ‘Stylistic aspects of English and Polish medical records. Implications for translation’, ‘Scaffolding student self-reflection in translator training’ oraz ‘Self-study strategies in project-based specialised translator training’.

Na podkreślenie zasługuje bardzo wysoka liczba punktów uzyskanych za publikacji po uzyskaniu stopnia doktora, tj. 1043 punkty według aktualnej punktacji MNiSW.

W zakresie działalności naukowej mierzonej liczbą punktów i cytowani Habilitantka zanotowała imponujący wzrost rozpoznawalności.

1) kierowanie projektami badawczymi lub udział w takich projektach; udział w projekcie NCN

Pani dr Paulina Pietrzak zaangażowana była w kilka projektów badawczych. W latach 2019-2020 uczestniczyła w projekcie „Students' power - kompleksowy program rozwoju uczelni” (w ramach konkursu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju nr POWR.03.05.00-IP.08-00- PZ3/18) mającym na celu utworzenie dwuletnich studiów magisterskich na kierunku Translatoryka. W latach 2021-23 działała jako wykonawca w projekcie Uniwersytetu Jagiellońskiego „TER Research Platform”. Była też kierownikiem czterech projektów finansowanych przez Uniwersytet Łódzki.

2) międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową

Dr Pietrzak otrzymała dwukrotnie nagrodę Rektora UŁ za osiągnięcia naukowe. W roku 2021 nagrodę przyznano jej za współautorstwo Słownika polskiej terminologii przekładoznawczej a w roku 2015 za współautorstwo podręcznika akademickiego *Ways to Translation*

3) Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych

Aktywność Habilitantki w życiu naukowym poprzez wygłaszanie referatów na konferencjach naukowych po uzyskaniu stopnia doktora zasługuje na uznanie. Habilitantka podaje w Autoreferacie, że wygłosiła referaty na 21 konferencjach. Znaczna liczba tych referatów wygłoszona została na konferencjach zagranicznych, m.in. w konferencjach w Austrii, Chinach, Hiszpanii i Włoszech. Referaty te miały charakter autorski.

B. Opisowa ocena osiągnięcia naukowego Habilitantki

Jak wspominałem, w swojej pracy naukowej dr Pietrzak koncentruje się w sposób oryginalny na problematyce związanej z pedagogiką przekładu. To ostatnie pojęcie rozumiane

jest – jak wynika z jej prac naukowych – bardzo szeroko i obejmuje zarówno kształcenie tłumaczy jak i ich funkcjonowanie na rynku usług tłumaczeniowych. I to właśnie uznałbym za zasadniczy rys niemal wszystkich prac naukowych Habilitantki.

Sama Habilitantka wyróżnia w swoim dorobku kilka grup tematycznych, a mianowicie: zagadnienia dotyczące kompetencji tłumacza, metakognitywne aspekty przekładu oraz „wzmacnianie” ucznia w celu efektywnego funkcjonowania na rynku tłumaczeniowym, co znajduje potwierdzenie w przedstawionym mi dorobku. Ponadto bardzo wyraziste wątki stanowią badania procesu tłumaczenia, ze szczególnym uwzględnieniem wzorców zachowań w trakcie profesjonalnego świadczenia usług tłumaczeniowych, dydaktyki przekładu w świetle teorii z zakresu językoznawstwa specjalistycznego oraz technologii w pracy tłumacza.

Wszystkie te wątki pojawiają się w monografii *Metacognitive Translator Training: Focus on Personal Resources*, wskazanej przez dr Pietrzak jako osiągnięcie naukowe Habilitantki (w rozumieniu art. 16 ust. 2 Ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003r. (Dz. U. nr 65, poz. 595, Dz. U. z 2005r. nr 164, poz. 1365 oraz Dz. U. z 2011r. nr 84, poz. 455). Monografia ta wydana w roku 2022 została wydana przez renomowane londyńskie wydawnictwo Palgrave.

W tytule pracy pojawiają się niemal wszystkie kluczowe słowa stanowiące tytuły wcześniejszych publikacji dr Pietrzak: metacognitive, training, translator, personal. Tytuł tej monografii nie pozostawia więc wątpliwości, że jest ona naturalną konsekwencją zainteresowań Autorki rozwijanych przez niego niemal od momentu uzyskania stopnia doktora.

Za główny cel pracy Autorka stawia sobie „wniesienie wkładu do dyskusji na temat metakognitywnych aspektów tłumaczenia poprzez odniesienie się do powiązanych z nimi pytań i wyzwań w zakresie pedagogiki przekładu” (s. 1, *tłumaczenie AŁ*). Nieco dalej Autorka rozbudowuje ten cel dodając, że badania obejmą także aspekty psychospołeczne. Dyskusja nad tymi zagadnieniami podyktowana jest celem nadrzędnym, za który Autorka uznaje zbadanie roli i natury umiejętności metakognitywnych poprzez opracowanie ram koncepcyjnych metapoznania i zastosowanie ich do badania polskich absolwentów studiów tłumaczeniowych oraz zaprezentowania adaptacji szkoleń tłumaczy, „mające na celu wzmocnienie zasobów osobistych zasobów osobistych tłumaczy” (op. cit.)

Praca licząca ponad 200 stron składa się z 8 rozdziałów, z których każdy kończy się (nieco irytującym, bo sugerującym odrębność poszczególnych rozdziałów) wykazem literatury cytowanej, wniosków, załącznika oraz indeksu rzeczowego. Pracę uzupełnia spis rycin oraz spis tabel. Układ rozdziałów jest logiczny i w pełni uzasadniony celami pracy. Rozdziały te zostały ujęte w dwóch częściach monografii, z których pierwsza – licząca około

100 stron ma charakter teoretyczny a nieco krótsza część druga, tj. rozdział 7 i 8, przedstawia wyniki badań empirycznych i dyskusję nad wynikami.

Sześciostronicowy rozdział 1 wprowadza czytelnika w problematykę pracy, przedstawia ogólnie zagadnienie badawcze oraz szkicuje strukturę monografii.

W rozdziale 2 Habilitantka skupia się na kwestii statusu zawodu tłumacza w konsekwencji zmian cywilizacyjnych, w tym rozwoju technologii oraz pandemii prowadzących do zmian w sposobie funkcjonowania tej grupy zawodowej. W tym kontekście omawia pojęcie kompetencji tłumaczeniowej, wskazując na niejednoznaczność tego terminu i istnienie wielce zróżnicowanych jej koncepcji. Podejmuje także, co istotne, pewną próbę ujęcia tej kompetencji w perspektywie metakognitywnej, w której wyłania się ona jako kompetencja oparta na zasobach osobistych, zdefiniowanych jako aspekty jaźni, które odnoszą się do poczucia zdolności do skutecznego sprostania wymaganiom, krótko mówiąc wiary w własne umiejętności i zdolności samoregulacji procesów kognitywnych związanych z przekładem. Rozdział zamyka dość krótka, choć wyczerpująca, sekcja poświęcona dychotomii szkolenie vs. kształcenie (ang. training vs. educating), w której Autorka operacjonalizuje te dwa kluczowe pojęcia.

W rozdziale 3. dr Pietrzak dokonuje obszernego omówienia celów i metod kształcenia tłumaczy. Dostrzegając względnie niedługą, bo sięgającą końca XX w., historię badań w tym zakresie, Autorka skupia się na najistotniejszych koncepcjach w tym zakresie. Dyskusja jest rzeczowa i logiczna i w pełni uzasadniona, tj. wskazuje na niezaprzeczalny fakt nie tyle sędowania odpowiedzialności na uczących się, co dostrzeżenia ich istotnej roli w procesie tworzenia wiedzy i umiejętności. Habilitantka wskazuje na specyficzne cechy polskiego kontekstu edukacyjnego oraz wynikające z niego zróżnicowanie w zakresie kompetencji, umiejętności i jakości usług osób świadczących lub pretendujących do świadczenia usług tłumaczeniowych. W interesujących podrozdziałach 3.3 oraz 3.4 dr Pietrzak omawia proponowane w literaturze przedmiotu cele kształcenia tłumaczy, za który uważa się tzw. zatrudnialność tłumacza (z czym nie do końca zgadzam się, vide: pasja, widoczna w tłumaczeniu *Finnegans Wake* przez Krzysztofa Bartnickiego) czy też swoistą metodę uczenia się przez całe życie, w której niezbędna jej umiejętność koncentracji na rozwoju osobistym na zmiennym rynku tłumaczeniowym.

Rozdział 4 należy uznać za najbardziej istotną część rozważań teoretycznych, ponieważ w nim Habilitantka przedstawia pojęcie metapoznania w ramach teorii psychologicznych, edukacyjnych i tłumaczeniowych, dokonuje krytycznego przeglądu modeli samoregulacji w uczeniu się i wskazuje na zalety tego modelu. Te tezy znajdują

potwierdzenie w przedstawionych przez Autorkę wynikach badania nad wpływem samoregulacji na jakość przekładu z roku 2018. Badania przeprowadzone przez Habilitantkę na grupie 22 studentów wykazały istotną statystycznie korelację pomiędzy umiejętnościami metapoznawczymi a jakością tłumaczeń i skłoniły dr Pietrzak do podjęcia zakrojonych na większą skalę badań nad skutecznością rozwijania metapoznania poprzez włączenie działań nakierowanych na samoregulację.

Rozdział 5 dr Pietrzak poświęca omówieniu tych aspektów jaźni tłumacza, które zdaniem Autorki stanowią kapitał psychologiczny tłumacza. Do takich dr Pietrzak zalicza samoakceptację, poczucie sprawczości, pewność siebie i poczucie własnej wartości. Ich omówienie poprzedza Autorka obszerną dyskusją nad procesami poznawczymi i pozapoznawczymi w tłumaczeniu oraz w kontekście społecznym.

W rozdziale 6 Autorka przedstawia sposoby wykorzystania refleksji jako użytecznego instrumentu rozwijania aspektów metakognitywnych tłumacza. Wskazując na źródła teorii transformacyjnego uczenia się rozwiniętej przez Mezirowa a zakładającej, że uczenie się polega na przekształcaniu utrwalonych schematów ograniczających samodzielne myślenie i działanie, Habilitantka wysuwa hipotezę, że praktyka refleksyjna wraz z efektywną informacją zwrotną w szkoleniu tłumaczy ma duży potencjał transformacyjny.

Dwa kolejne rozdziały mają charakter empiryczny. W rozdziale 7 dr Pietrzak przedstawia wyniki badania nad wyborami zawodowymi absolwentów studiów tłumaczeniowych w okresie ośmiu kolejnych lat. Rozdział zorganizowany jest zgodnie z przyjętą praktyką w tym zakresie: Autorka określa cel badań, szczegółowe pytania badawcze i formułuje hipotezę. Wyniki przedstawione przez dr Pietrzak mają charakter kwantytatywny i oparte są na trafnie dobranych testach statystycznych. Hipotezy przedstawione w pracy dotyczą korelacji pomiędzy brakiem zatrudnienia tłumaczy. Autorka formułuje sześć pytań badawczych i w konsekwencji sześć hipotez. Za ważny element opisu metodologii badań uznają zoperacjonalizowanie zmiennych wykorzystanych w badaniu. Można rzecz jasna zastanawiać się nad nakładaniem się pewnych definicji, jak na przykład w przypadku zmiennych *overall satisfaction* oraz *perceived success*, czy też raczej nad możliwością odseparowania jednego rodzaju satysfakcji od drugiej, niemniej jednak wyróżnione kategorie można uznać za kategorie dyskretne. Również grupę badanych należy uznać za reprezentatywną. Analiza wyników badań może stanowić wzór do naśladowania przyszłych badaczy języka. Precyzja, rzeczowość, dogłębność i gruntowność to tylko kilka z jej walorów. Autorka wykazuje istotność statystyczną szeregu badań, co pozwala jej w kończącym prace

rozdziale sformułować nie tylko wnioski, ale i szereg sugestii dotyczących procesu kształcenia tłumaczy w systemie szkolnictwa wyższego.

W moim przekonaniu projekt badawczy dr. Pietrzak powiódł się w całej rozciągłości. Autorce udało się wykazać istotną rolę rozwijania aspektów metakognitywnych tłumacza na jego/jej udane funkcjonowanie w swoim zawodzie.

Zamykający monografię rozdział 9 *Wnioski* doskonale demonstrują dojrzałość badawczą dr Pietrzak, która wskazuje na szereg innych niezbadanych czy też wręcz trudnych do zbadania czynników potencjalnie odgrywających rolę w rozwoju kariery absolwentów studiów tłumaczeniowych. Habilitantka jest świadoma pewnych ograniczeń metod badawczych, o czym pisze w ostatnim rozdziale i – co przyjmuję z radością – sama proponuje nie tylko nowe obszary badań, ale i ulepszenie samych metod pozyskiwania i analizowania danych.

2. OCENA AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ, w tym dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Działalność w zakresie współpracy międzynarodowej przedstawia się w przypadku Habilitantki wyjątkowo dobrze. Składa się na to kilka osiągnięć wspomnianych powyżej, a mianowicie niezwykle intensywne uczestnictwo w międzynarodowych projektach badawczych oraz zaangażowanie w dyskusję akademicką w ramach konferencji i grup eksperckich.

W obszarze działalności dydaktycznej dr Paulina Pietrzak posiada duże i zróżnicowane doświadczenie jako wykładowca uniwersytecki. Prowadziła zajęcia z przekładu ustnego oraz specjalistycznego (w tym tekstów medycznych). Prowadzi równi praktyki zawodowe dla studentów grup tłumaczeniowych. Ponadto prowadzi seminaria specjalizacyjne, licencjackie oraz magisterskie koncentrujące się na problematyce tłumaczenia specjalistycznego i audiowizualnego. W latach 2017-2021 prace siedmiorga z wypromowanych studentów doczekały się wyróżnienia. Dr Pietrzak pełni także funkcję recenzenta prac dyplomowych

Dr Pietrzak pełniła również funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim zakończonym publikacją doktoratu w wydawnictwie Peter Lang.

Habilitantka udziela się również na polu organizacyjnym. Od roku 2015 sprawuje funkcję opiekuna praktyk zawodowych studentów Filologii Angielskiej UŁ. Jest też członkiem Zespołu ds. Dydaktycznych Instytutu Anglistyki UŁ. Prowadzi również warsztaty szkoleniowe. Pełniła także funkcję kierownika studiów Język angielski i zastosowania komputerowe COBEL

na Wydziale Filologicznym oraz opracowała program specjalności magisterskiej Translatoryka MATIS. Współtworzyła również studia podyplomowe tłumaczeń specjalistycznych.

Od roku 2013 Habilitantka jest też członkiem Konsorcjum do Badań nad Edukacją Tłumaczy - CTER (Consortium for Translation Education Research), czego bezpośrednim efektem było uczestnictwo w sympozach, sesjach dyskusyjnych oraz panelu eksperckim organizowanym przez Uniwersytet Jagielloński. W roku 2021 dr Paulina Pietrzak weszła w skład międzynarodowej platformy badawczej TER (Translator - Education - Research) utworzonej w ramach programu POB Heritage na Uniwersytecie Jagiellońskim, we współpracy z Zurich University of Applied Sciences - ZHAW w Szwajcarii oraz Kiev V. Vynnychenko Central Ukrainian State Pedagogical University z Ukrainy.

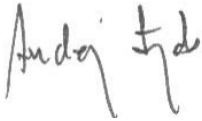
Habilitantka angażuje się w międzynarodowe projekty, m. in. Europejski Program Studenckich Praktyk Zawodowych - EGPS (European Graduate Placement Scheme Project) we współpracy z CFA Business Skills at Work, Londyn, w celu opracowanie programu i oferty studenckich praktyk zawodowych, ustalenie form akredytacji praktyk zawodowych i wspieranie firm poprzez oferowanie usług tłumaczeniowych. Udział w projekcie umożliwił Habilitantce nawiązanie współpracy z Uniwersytetem Salford w Wielkiej Brytanii, Uniwersytetem Mainz w Gernersheim oraz brytyjskim Institute of Translation and Interpreting (ITI).

Dr Pietrzak jest też recenzentem artykułów zgłaszanych do renomowanych czasopism punktowanych: *The Interpreter and Translator Trainer*, *New Voices in Translation Studies*, *Hermes*, *Journal of Applied Linguistics*, *Anglica: An International* i kilku innych.

Wnioski końcowe

Podsumowując, dorobek naukowy dr Pauliny Pietrzak po uzyskaniu stopnia doktora potwierdza jej niewątpliwe zasługi naukowe: jest bogaty i bardzo spójny w kategoriach ogólnego celu badań podejmowanych przez Habilitantkę. Liczne artykuły w wydawnictwach polskich i zagranicznych, monografia wiele wnosząca do zrozumienia roli świadomości metakognitywnej w rozwoju kariery zawodowej absolwentów studiów tłumaczeniowych, cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych, zaproponowanie nowych rozwiązań w zakresie metodologii badań, udział z referatami na ponad 20 konferencjach krajowych i zagranicznych, aktywność organizacyjna i dydaktyczna dobrze świadczą o jego rozwoju akademickim od czasu doktoratu.

Biorąc pod uwagę powyższe pozytywne uwagi dotyczące jej monografii, dorobku naukowego oraz aktywności jako naukowca i nauczyciela akademickiego stwierdzam, że dr Paulina Pietrzak spełnia kryteria oceny ujęte w stosownych przepisach prawnych. Niniejszym przedkładam więc wniosek o nadanie dr Paulinie Pietrzak stopnia doktora habilitowanego.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Andrzej Łyda'. The script is cursive and somewhat stylized.

Andrzej Łyda